

رمزگشایی از نحوه واکنش مغز به ترس

بر اساس تحقیقات جدید دانشمندان اسپانیایی، حتی چنانچه اشخاص بخواهند جزئیات یک واقعه تروماتیک یا آنچه خاطره آشکار خوانده می‌شود را فراموش کنند، عواطف مرتبط با آن حادثه که خاطره ضمنی خوانده می‌شود، ممکن است برای مدتی طولانی در مغز باقی بماند.

بر اساس تحقیقات جدید دانشمندان اسپانیایی، حتی چنانچه اشخاص بخواهند جزئیات یک واقعه تروماتیک یا آنچه خاطره آشکار خوانده می‌شود را فراموش کنند، عواطف مرتبط با آن حادثه که خاطره ضمنی خوانده می‌شود، ممکن است برای مدتی طولانی در مغز باقی بماند.

به گزارش سرویس پژوهشی خبرگزاری ایسنا، بر اساس یافته‌های جدید محققان با همکاری «موسسه تحقیقاتی پزشکی زیستی Bellvitge» در اسپانیا، در بافت ترس، مغز خاطره یک واقعه ناخوشایند مانند مکان، آنچه فرد دیده و واکنش عاطفی مرتبط با آن را به طور متفاوتی کدبندی می‌کند.

این بررسی نشان می‌دهد چگونه پردازش خاطرات ترسناک می‌تواند به اختلال استرس پس از حادثه منجر شود. در این پژوهش، محققان ردپاهای خاطرات آشکار و ضمنی ترس در انسان را رهگیری کردند. آن‌ها فعالیت الکترودرمال (حرارت پوستی) 86 شرکت‌کننده را در مواقع تولیدکننده ترس در آزمایشگاه ارزیابی کردند. این سوژه‌ها همچنین در بافتی خنثی قرار گرفتند که در آن مجبور بودند فهرستی از واژگان را یاد بگیرند.

در هر دوی این بافت‌ها، منحنی فراموشی عادی بود و با گذشت زمان، سوژه‌ها تمامی واژگان یعنی خاطرات آشکار را فراموش کردند.

اما در بافت ترس، فعالیت الکترودرمال در واکنش ضمنی عاطفی، یکسان ماند و میزان آن بسیار بالاتر از بافت خنثی بود. به گفته دانشمندان حاضر در این پژوهش، با گذشت زمان، بخشی از حافظه پاک می‌شود یا این که فرد به آن دسترسی ندارد. اشخاص جزئیات را فراموش می‌کنند اما واکنش عاطفی آن‌ها کماکان باقی می‌ماند. جزئیات این بررسی در نشریه Neurobiology of Learning and Memory قابل مشاهده است.